

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2023/2391

2024/EES/83/05

frá 4. október 2023

um breytingu á reglugerðum (ESB) nr. 717/2014, (ESB) nr. 1407/2013, (ESB) nr. 1408/2013 og (ESB) nr. 360/2012 að því er varðar minniháttaraðstoð vegna vinnslu og markaðssetningar á fisk- og lagareldisafurðum og reglugerð (ESB) nr. 717/2014 að því er varðar heildarfjárhæð minniháttaraðstoðar til stakra fyrirtækja, gildistíma hennar og önnur málefni (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 4. mgr. 108. gr.,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (ESB) 2015/1588 frá 13. júlí 2015 um beitingu 107. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gagnvart tilteknum flokkum þverlægrar ríkisaðstoðar ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 2. gr.,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um ríkisaðstoð,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Árið 2019 setti framkvæmdastjórnin af stað mat á því hvernig atvinnugreinabundnir gerningar, sem gilda um ríkisaðstoð á sviði fiskveiða og lagareldis, hafa reynst eftir samþykkt þeirra á árunum 2014–2015, þ.m.t. reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 717/2014 ⁽²⁾, með það í huga að breyta eða skipta þeim út fyrir tímabilið 2021–2027. Niðurstaða þess mats sýnir að reglugerð (ESB) nr. 717/2014 er áfram viðeigandi, skilvirkt og gagnlegt stjórnæki ⁽³⁾ fyrir minniháttaraðstoð á sviði fiskveiða og lagareldis.
- 2) Í tengslum við matið og einnig til að tryggja að aðildarríkin gætu haldið áfram að veita lágar aðstoðarfjárhæðir á meðan samþykktar reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/1139 ⁽⁴⁾ var beðið, var gildistími reglugerðar (ESB) nr. 717/2014 framlengdur með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2020/2008 ⁽⁵⁾ til 31. desember 2022.
- 3) Eftir samráð við ráðgjafarnefndina um ríkisaðstoð og í ljósi athugasemda sem bárust í tengslum við samráð hagsmunaaðila við almenning varðandi endurskoðun gerninganna sem gilda um ríkisaðstoð á sviði fiskveiða og lagareldis var gildistími reglugerðar (ESB) nr. 717/2014 framlengdur til 31. desember 2023 með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/2514 ⁽⁶⁾ til að gefa framkvæmdastjórninni tíma til að ákveða afstöðu sína til málsins og til að tryggja að aðildarríkin gætu áfram veitt lágar aðstoðarfjárhæðir í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 717/2014.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L, 2023/2391, 5.10.2023. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 106/2024 frá 26. apríl 2024 um breytingu á XV. viðauka (Ríkisaðstoð) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 60, 8.8.2024, bls. 37.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 248, 24.9.2015, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 717/2014 frá 27. júní 2014 um beitingu 107. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gagnvart minniháttaraðstoð í sjávarútvegs- og lagareldisgeiranum (Stjtið. ESB L 190, 28.6.2014, bls. 45).

⁽³⁾ Vinnuskjal framkvæmdastjórnarinnar fyrir starfsfólk frá 14. desember 2022, Skýrsla um mat á áhrifum sem fylgir orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar – viðmiðunarreglur um athugun á ríkisaðstoð til sjávarútvegs- og lagareldis, reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) frá XXX þar sem tilgreindir eru tilteknir flokkar aðstoðar til fyrirtækja sem eru virk í framleiðslu, vinnslu og markaðssetningu fisk- og lagareldisafurða sem samrýmast innri markaðnum til beitingar á 107. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 717/2014 frá 27. júní 2014 um beitingu 107. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gagnvart minniháttaraðstoð í sjávarútvegs- og lagareldisgeiranum (SWD(2022) 408 lokagerð).

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/1139 frá 7. júlí 2021 um að koma á fót Sjávarútvegs- og fiskeldissjóði Evrópu og um breytingu á reglugerð (ESB) 2017/1004 (Stjtið. ESB L 247, 13.7.2021, bls. 1).

⁽⁵⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2020/2008 frá 8. desember 2020 um breytingu á reglugerðum (ESB) nr. 702/2014, (ESB) nr. 717/2014 og (ESB) nr. 1388/2014 að því er varðar gildistíma þeirra og aðrar viðeigandi aðlaganir (Stjtið. ESB L 414, 9.12.2020, bls. 15).

⁽⁶⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/2514 frá 14. desember 2022 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 717/2014 að því er varðar gildistíma hennar (Stjtið. ESB L 326, 21.12.2022, bls. 8).

- 4) Reglugerð (ESB) nr. 717/2014 gildir eins og er um aðstoð sem veitt er fyrirtækjum á sviði fiskveiða og lagareldis, þ.m.t. fyrirtæki sem starfa við vinnslu og markaðssetningu á fisk- og lagareldisafurðum, en reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1408/2013 ⁽⁷⁾ gildir einungis um fyrirtæki sem starfa við frumframleiðslu landbúnaðarafurða. Þar af leiðir að fyrirtæki sem starfa við vinnslu og markaðssetningu fisk- og lagareldisafurða falla undir sömu stöku efri mörk og mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) nr. 717/2014 fyrir fyrirtæki sem starfa í frumframleiðslu fisk- og lagareldisafurða. Hins vegar falla fyrirtæki sem starfa við vinnslu og markaðssetningu landbúnaðarafurða undir hærri stök efri mörk sem mælt er fyrir um í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1407/2013 ⁽⁸⁾.
- 5) Það að vinnsla og markaðssetning afurða úr mismunandi matvælakeðjum fái mismunandi meðferð getur að endingu valdið hættu á að gangverki matvælageirans verði raskað. Með hliðsjón af eðli starfsemi við vinnslu og markaðssetningu fisk- og lagareldisafurða og líkindum við aðra starfsemi við vinnslu og markaðssetningu ætti reglugerð (ESB) nr. 1407/2013 að gilda um fyrirtæki sem starfa við vinnslu og markaðssetningu fisk- og lagareldisafurða, að uppfylltum vissum skilyrðum. Í því skyni ætti hvorki starfsemi í eldi né um borð, sem er nauðsynleg fyrir undirbúning dýra eða plantna fyrir fyrstu sölu, þ.m.t. skurður, flökun eða frýsting, né fyrsta sala til endurseljanda eða vinnsluaðila að teljast til vinnslu eða markaðssetningar.
- 6) Því ætti að breyta reglugerð (ESB) nr. 717/2014 og reglugerð (ESB) nr. 1407/2013 til að gera fyrirtækjum sem starfa við vinnslu og markaðssetningu fisk- og lagareldisafurða kleift að njóta góðs af minniháttaraðstoð samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1407/2013. Í því skyni að tryggja samræmi milli reglugerða um minniháttaraðstoð ætti reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 360/2012 ⁽⁹⁾ að fylgja sömu nálgun varðandi meðferð vinnslu og markaðssetningar fisk- og lagareldisafurða. Í þágu slíkrar samræmingar ætti einnig að breyta reglugerð (ESB) nr. 1408/2013.
- 7) Í viðauka við reglugerð (ESB) nr. 717/2014 er sem stendur mælt fyrir um uppsafnaða hámarksfjárhæð minni háttaraðstoðar sem hvert aðildarríki getur veitt öllum fyrirtækjum á tímabili sem tekur til þriggja reikningsára, skv. 3. mgr. 3. gr. þeirrar reglugerðar. Þessar uppsöfnuðu hámarksfjárhæðir nema 2,5% af ársveltu í sjávarútvegi sem tekur til veiða, vinnslu- og lagareldisstarfsemi. Í ljósi nauðsynlegra breytinga á reglugerðum (ESB) nr. 717/2014, (ESB) nr. 1407/2013, (ESB) nr. 1408/2013 og (ESB) nr. 360/2012 ætti að endurskoða þessar uppsöfnuðu hámarksfjárhæðir í því skyni að undanskilja vinnslustarfsemi. Jafnframt er nauðsynlegt að uppfæra veltuna í tengslum við veiðar og lagareldisstarfsemi á grundvelli nýlegrri gagna fyrir þessar greinar. Nánar tiltekið ættu uppsafnaðar hámarksfjárhæðir að byggjast á þriggja ára meðaltali ársveltu af veiðum og lagareldisstarfsemi í hverju aðildarríki, sem fæst með því að undanskilja hæstu og lægstu færslurnar á fimm ára tímabilinu frá 2014–2018. Til að tryggja samfellu í skipulagningu og dreifingu minniháttaraðstoðar vegna frumframleiðslu fisk- og lagareldisafurða og nægilegt svigrúm til aðgerða fyrir öll aðildarríkin telur framkvæmdastjórnin að ekkert aðildarríki ætti að tapa meira en 60% af uppsöfnuðu hámarksfjárhæðinni sem áður var sett fram í viðauka við reglugerð (ESB) nr. 717/2014.
- 8) Að teknu tilliti til aukinnar þarfar fyrir minniháttaraðstoð er viðeigandi að hækka stöku efri mörkin, þ.e. hámarksfjárhæð aðstoðar fyrir hvert stakt fyrirtæki, sem sett eru fram í reglugerð (ESB) nr. 717/2014. Í ljósi aðstæðna í sjávarútvegs- og lagareldisgeiranum kallar slík hækkun á hert eftirlit með þeirri aðstoð sem veitt er, og þess vegna ætti að gera kröfu um að aðildarríki sem velja að nota slík hækkuð stök efri mörk noti miðlæga skrá til að skrá alla minniháttaraðstoð sem veitt er og sannreyni að hvorki sé farið yfir stöku efri mörkin né landsbundna þakið.

⁽⁷⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1408/2013 frá 18. desember 2013 um beitingu 107. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gagnvart minniháttaraðstoð í landbúnaðargeiranum (Stjtið. ESB L 352, 24.12.2013, bls. 9).

⁽⁸⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1407/2013 frá 18. desember 2013 um beitingu 107. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gagnvart minniháttaraðstoð (Stjtið. ESB L 352, 24.12.2013, bls. 1).

⁽⁹⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 360/2012 frá 25. apríl 2012 um beitingu 107. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gagnvart minniháttaraðstoð sem veitt er fyrirtækjum sem veita þjónustu er hefur almenna efnahagslega þýðingu (Stjtið. ESB L 114, 26.4.2012, bls. 8).

- 9) Viðmiðanir við útreikning vergs styrkígildis lána og ábyrgða samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 717/2014 ætti að aðlagast í samræmi við hækkuð efri mörk minniháttaraðstoðar.
- 10) Að teknu tilliti til aðstæðna fiskiskipaflota á ystu svæðum sem um getur í 349. gr. sáttmálans ætti að heimila tilteknar aðgerðir, sem falla utan gildissviðs reglugerðar (ESB) nr. 717/2014, í sérstökum undantekningartilvikum, fyrir slík ystu svæði eingöngu. Verulegur hluti fiskiskipaflota á ystu svæðum eru skip sem eru styttri en 12 metrar að heildarlengd og aðgerðir sem miða að því að nútímavæða slík skip eru viðeigandi til að takast á við öryggisvandamál, einkum vegna úreltingar flota, sem og berskjöldunar þeirra gagnvart öfgafullum veðuratburðum. Vegna mikillar fjarlægðar, smæðar og þess hve fiskveiðar eru óvélvæddar á þessum svæðum og þegar haft er í huga að minniháttaraðstoð fyrir slíka starfsemi fellur undir efri mörk og landsbundið þak minniháttaraðstoðar sem sett eru fram í reglugerð (ESB) nr. 717/2014, verður slík aðstoð áfram neðan þeirra marka að hún hafi áhrif á samkeppni og viðskipti á innri markaðnum.
- 11) Samningurinn um útgöngu Sameinaða konungsríkisins Stóra-Bretlands og Norður-Írlands úr Evrópusambandinu og Kjarnorkubandalagi Evrópu (hér á eftir nefndur „útgöngusamningurinn“), en bókunin um Írland/Norður-Írland (hér á eftir nefnd „bókunin“) er órjúfanlegur hluti hans, öðlaðist gildi 1. febrúar 2020.
- 12) Í 126. gr. útgöngusamningsins er kveðið á um umbreytingartímabil sem lýkur 31. desember 2020, en eftir það gilda lög Sambandsins ekki lengur um Sameinaða konungsríkið Stóra-Bretland og Norður-Írland.
- 13) Þó kveður 10. gr. bókunarinnar á um að tiltekin ákvæði laga Sambandsins, sem skráð eru í 5. viðauka þeirrar bókunar og sem ná yfir reglugerð (ESB) nr. 717/2014, eigi að gilda um Sameinaða konungsríkið að því er varðar ráðstafanir sem hafa áhrif á viðskipti með landbúnaðarafurðir milli Norður-Írlands og Sambandsins.
- 14) Til að tryggja samræmi við ákvæði útgöngusamningsins og bókunarinnar er nauðsynlegt að skipta út uppsöfnuðu hámarksfjárhæðinni fyrir allt Sameinaða konungsríkið Stóra-Bretland og Norður-Írland, sem sett er fram í viðauka við reglugerð (ESB) nr. 717/2014, fyrir samsvarandi fjárhæð fyrir Norður-Írland eingöngu.
- 15) Til að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði ætti uppsöfnuð hámarksfjárhæð fyrir Norður-Írland að byggjast á sömu útreikningsaðferð og notuð er fyrir aðildarríkin.
- 16) Til að tryggja samfellu og réttarvissu og laga reglugerð (ESB) nr. 717/2014 að lagarammanum sem gildir um fiskveiðar og lagareldi, nánar tiltekið reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/2473 ⁽¹⁰⁾, er viðeigandi að lengja gildistíma hennar til 31. desember 2029.
- 17) Því ætti að breyta reglugerðum (ESB) nr. 717/2014, (ESB) nr. 1407/2013, (ESB) nr. 1408/2013 og (ESB) nr. 360/2013 til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) nr. 717/2014

Reglugerð (ESB) nr. 717/2014 er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað 1. gr. kemur eftirfarandi:

⁽¹⁰⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/2473 frá 14. desember 2022 þar sem tilgreindir eru tilteknir flokkar aðstoðar til fyrirtækja sem eru virk í framleiðslu, vinnslu og markaðssetningu fisk- og lagareldisafurða sem samrýmast innri markaðnum til beitingar á 107. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins (Stjtið. ESB L 327, 21.12.2022, bls. 82).

„l. gr.

Gildissvið

1. Þessi reglugerð gildir um aðstoð sem veitt er fyrirtækjum sem starfa við frumframleiðslu fisk- og lagareldisafurða, með eftirfarandi undantekningum:

- a) aðstoð þar sem fjárhæðin er ákveðin á grundvelli verðs eða magns þeirra afurða sem keyptar eru eða settar á markað,
- b) aðstoð við starfsemi sem tengist útflutningi til þriðju landa eða aðildarríkja, einkum aðstoð sem tengist beint útflutningsmagni, stofnun og rekstri dreifingarnets eða öðrum tilfallandi útgjöldum í tengslum við útflutning,
- c) aðstoð sem er skilyrt þannig að innlendar vörur séu teknar fram yfir innfluttar vörur,
- d) aðstoð vegna kaupa á fiskiskipum,
- e) aðstoð til að nútímavæða eða endurnýja aðal- eða aukavélar fiskiskipa,
- f) aðstoð vegna aðgerða sem er ætlað að auka veiðigetu fiskiskips eða vegna búnaðar sem eykur getu fiskiskips til að finna fisk,
- g) aðstoð vegna smíði nýrra fiskiskipa eða innflutnings fiskiskipa,
- h) aðstoð vegna varanlegrar eða tímabundinnar stöðvunar fiskveiða að undanskilinni aðstoð sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í 20. og 21. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/1139 (*),
- i) aðstoð vegna tilraunaveiða,
- j) aðstoð vegna yfirfærslu eignarhalds á fyrirtæki,
- k) aðstoð vegna beinnar endurnýjunar stofna, nema beinlínis sé kveðið á um hana sem varðveisluráðstöfun í réttargerð Sambandsins eða um sé að ræða endurnýjun stofna í tilraunaskyni.

2. Starfi fyrirtæki við frumframleiðslu fisk- og lagareldisafurða og jafnframt í einni eða fleiri greinum eða hefur með höndum aðra starfsemi sem fellur undir gildissvið reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1407/2013 (**), gildir sú reglugerð um aðstoð sem veitt er í tengslum við síðarnefndu greinina eða greinarnar eða starfsemina, að því tilskildu að viðkomandi aðildarríki tryggi, með viðeigandi hætti, s.s. með aðskilnaði starfseminnar eða með því að skilja kostnaðinn frá, að frumframleiðsla fisk- og lagareldisafurða njóti ekki góðs af minniháttaraðstoðinni sem veitt er í samræmi við þá reglugerð.

3. Starfi fyrirtæki við frumframleiðslu fisk- og lagareldisafurða og jafnframt við frumframleiðslu landbúnaðarafurða sem fellur undir gildissvið reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1408/2013 (***), gildir þessi reglugerð um aðstoð sem veitt er í tengslum við fyrrnefndu greinina, að því tilskildu að viðkomandi aðildarríki tryggi, með viðeigandi hætti, s.s. með aðskilnaði starfseminnar eða með því að skilja kostnaðinn frá, að frumframleiðsla landbúnaðarafurða njóti ekki góðs af minniháttaraðstoðinni sem veitt er í samræmi við þessa reglugerð.

4. Að því er varðar beitingu þessarar reglugerðar gilda d- til g-liðir 1. mgr. ekki um fyrirtæki á ystu svæðum Sambandsins sem um getur í 349. gr. sáttmálans í tengslum við skip sem eru styttri en 12 metrar að heildarlengd.

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/1139 frá 7. júlí 2021 um að koma á fót Sjávarútvegs- og fiskeldissjóði Evrópu og um breytingu á reglugerð (ESB) 2017/1004 (Stjtið. ESB L 247, 13.7.2021, bls. 1).

(**) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1407/2013 frá 18. desember 2013 um beitingu 107. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gagnvart minniháttaraðstoð (Stjtið. ESB L 352, 24.12.2013, bls. 1).

(***) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1408/2013 frá 18. desember 2013 um beitingu 107. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gagnvart minniháttaraðstoð í landbúnaðargeiranum (Stjtið. ESB L 352, 24.12.2013, bls. 9).“

2) Ákvæðum 1. mgr. 2. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað a-, b- og c-liðar kemur eftirfarandi:

- „a) „fisk- og lagareldisafurðir“: afurðir sem eru skilgreindar í a- og b-lið 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1379/2013 (*),
- b) „frumframleiðsla fisk- og lagareldisafurða“: öll starfsemi sem tengist veiðum, eldi eða ræktun lagarlífvera, svo og starfsemi í eldi eða um borð sem er nauðsynleg fyrir undirbúning dýra eða plantna fyrir fyrstu sölu, þ.m.t. skurður, flökun eða frysting, og fyrsta sala til endurseljenda eða vinnsluaðila,
- c) „vinnsla og markaðssetning fisk- og lagareldisafurða“: öll starfsemi, þ.m.t. meðhöndlun, meðferð og umbreyting, sem framkvæmd er eftir löndun – eða uppskeru þegar um er að ræða lagareldi – sem leiðir af sér unna afurð, svo og dreifing hennar.

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1379/2013 frá 11. desember 2013 um sameiginlegt markaðskerfi fyrir fisk- og lagareldisafurðir, um breytingu á reglugerðum ráðsins (EB) nr. 1184/2006 og (EB) nr. 1224/2009 og um niðurfellingu reglugerðar ráðsins (EB) nr. 104/2000 (Stjtið. ESB L 354, 28.12.2013, bls. 1).“

b) Eftirfarandi d-lið er bætt við:

- „d) „fyrirtæki á ystu svæðum Sambandsins sem um getur í 349. gr. sáttmálans“: fyrirtæki með aðalskráningarstað sinn á einhverju af þeim ystu svæðum sem um getur í 349. gr. sáttmálans og sem eru starfandi á því svæði.“

3) Ákvæðum 3. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 2. mgr. kemur eftirfarandi:

„2. Heildarfjárhæð minniháttaraðstoðar, sem hvert aðildarríki veitir stöku fyrirtæki skal ekki fara yfir 30 000 evrur á tímabili sem tekur til þriggja reikningsára.“

b) Eftirfarandi 2. mgr. a er bætt við:

„2a. Þrátt fyrir 2. mgr. getur aðildarríki ákveðið að heildarfjárhæð minniháttaraðstoðar sem veitt er stöku fyrirtæki skuli ekki fara yfir 40 000 evrur á tímabili sem tekur til þriggja reikningsára, að því tilskildu að aðildarríkið hafi yfir að ræða landsbundinni miðlægre skrá í samræmi við 2. mgr. 6. gr.“

c) Í stað 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„3. Uppsöfnuð fjárhæð minniháttaraðstoðar sem hvert aðildarríki veitir fyrirtækjum sem starfa við frumframleiðslu fisk- og lagareldisafurða á tímabili sem tekur til þriggja reikningsára skal ekki fara yfir landsbundna þakið sem sett er fram í viðaukanum.“

d) Í stað 5.–8. mgr. kemur eftirfarandi:

„5. Efri mörk minniháttaraðstoðar sem mælt er fyrir um í 2. mgr. og 2. mgr. a og landsbundna þakið sem mælt er fyrir um í viðaukanum skulu gilda óháð því í hvaða formi minniháttaraðstoðin er eða hvert markmiðið með henni er og óháð því hvort aðstoðin sem aðildarríkið veitir er fjármögnuð alfarið eða að hluta með fjármunum frá Sambandinu. Þriggja ára reikningstímabilið skal ákvarðað með tilliti til reikningsáranna sem fyrirtækið notar í aðildarríkinu sem um er að ræða.

6. Að því er varðar efri mörk minniháttaraðstoðar sem mælt er fyrir um í 2. mgr. og 2. mgr. a og landsbundna þakið sem sett er fram í viðaukanum skal aðstoð tilgreind sem styrkur í reiðufé. Allar tölur, sem eru notaðar, skulu vera vergar tölur, þ.e. án frádráttar vegna skatta eða annarra gjalda. Þegar aðstoð er veitt í öðru formi en sem styrkur skal aðstoðarfjárhæðin vera vergt styrkigildi aðstoðarinnar.

Aðstoð, sem greidd er í nokkrum hlutum skal vera afvöxtuð þegar hún er veitt. Vextirnir, sem nota skal við afvöxtunarreikning, skulu vera gildandi afvöxtunarstuðull á þeim tíma sem aðstoðin er veitt.

7. Leiði veiting nýrrar minniháttaraðstoðar til þess að farið sé yfir efri mörk minniháttaraðstoðar sem mælt er fyrir um í 2. mgr. og 2. mgr. a eða landsbundna þakið sem sett er fram í viðaukanum skal nýja aðstoðin ekki njóta ávinnings af þessari reglugerð.

8. Ef um samruna eða yfirtöku er að ræða skal taka tillit til hvers konar minniháttaraðstoðar, sem veitt er einhverju samrunafyrirtækjanna, við ákvörðun á því hvort einhver ný minniháttaraðstoð til nýja fyrirtækisins eða yfirtökufyrirtækisins fer yfir viðkomandi efri mörk minniháttaraðstoðar eða landsbundna þakið. Minniháttaraðstoð sem veitt er á löglegan hátt fyrir samruna eða yfirtöku telst áfram vera lögleg.“

4) Ákvæðum 4. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað b-liðar 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„b) Þegar um er að ræða ráðstafanir í samræmi við 2. mgr. 3. gr., lánið er tryggt með veði sem tekur til a.m.k. 50% lánsins og lánið nemur annaðhvort 150 000 evrum á fimm ára tímabili eða 75 000 evrum á tíu ára tímabili, eða, þegar um er að ræða ráðstafanir í samræmi við 2. mgr. a í 3. gr., lánið er tryggt með veði sem tekur til a.m.k. 50% lánsins og lánið nemur annaðhvort 200 000 evrum á fimm ára tímabili eða 100 000 evrum á tíu ára tímabili; ef lánið er lægra en þessar fjárhæðir eða er veitt til styttri tíma en til fimm eða tíu ára hvort um sig skal vergt styrkigildi þess reiknað sem samsvarandi hlutfall af efri mörkum minniháttaraðstoðar sem mælt er fyrir um í 2. mgr. eða 2. mgr. a í 3. gr. eða“.

b) Í stað 4. og 5. mgr. kemur eftirfarandi:

„4. Aðstoð í formi fjármagnsinnspýtingar skal ekki teljast gagnsæ minniháttaraðstoð nema heildarfjárhæð innspýtingar af hálfu hins opinbera fari ekki yfir viðeigandi efri mörk minniháttaraðstoðar.

5. Eingöngu skal líta á aðstoð sem samanstendur af áhættufjármagni í formi hlutafjárframlags eða ígildis hlutafjárframlags sem gagnsæja minniháttaraðstoð ef fjármagnið sem stakt fyrirtæki fær fer ekki yfir viðeigandi efri mörk minniháttaraðstoðar.“

c) Í stað b-liðar 6. mgr. kemur eftirfarandi:

„b) Þegar um er að ræða ráðstafanir í samræmi við 2. mgr. 3. gr., ábyrgðin fer ekki yfir 80% af láninu sem liggur til grundvallar og annaðhvort fer fjárhæð ábyrgðarinnar ekki yfir 225 000 evrur og gildistími ábyrgðarinnar er fimm ár eða fjárhæð ábyrgðarinnar fer ekki yfir 112 500 evrur og gildistími ábyrgðarinnar er tíu ár, eða, þegar um er að ræða ráðstafanir í samræmi við 2. mgr. a í 3. gr., ábyrgðin fer ekki yfir 80% af láninu sem liggur til grundvallar og annaðhvort fer fjárhæð ábyrgðarinnar ekki yfir 300 000 evrur og gildistími ábyrgðarinnar er fimm ár eða fjárhæð ábyrgðarinnar fer ekki yfir 150 000 evrur og gildistími ábyrgðarinnar er tíu ár; ef fjárhæðin sem ábyrgð er veitt fyrir er lægri en þessar fjárhæðir eða ábyrgðin er veitt fyrir styttri tíma en annars vegar til fimm ára eða hins vegar til tíu ára skal vergt styrkigildi þess reiknað sem samsvarandi hlutfall af efri mörkum minniháttaraðstoðar sem mælt er fyrir um í 2. mgr. eða 2. mgr. a í 3. gr. eða“.

5) Í stað 1. og 2. mgr. 5. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Starfi fyrirtæki við frumframleiðslu fisk- og lagareldisafurða og jafnframt í einni eða fleiri greinum eða hefur með höndum aðra starfsemi sem fellur undir gildissvið reglugerðar (ESB) nr. 1407/2013, er heimilt að bæta minniháttaraðstoð sem veitt er vegna starfsemi í frumframleiðslu fisk- og lagareldisafurða í samræmi við þessa reglugerð við minniháttaraðstoð sem veitt er í tengslum við síðarnefndu greinina eða greinarnar eða starfseminu upp að viðeigandi efri mörkum sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1407/2013, að því tilskildu að viðkomandi aðildarríki tryggji með viðeigandi hætti, s.s. með aðskilnaði starfseminnar eða með því að skilja kostnaðinn frá, að frumframleiðsla fisk- og lagareldisafurða njóti ekki góðs af minniháttaraðstoðinni sem veitt er í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1407/2013.

2. Starfi fyrirtæki við frumframleiðslu fisk- og lagareldisafurða og jafnframt við frumframleiðslu landbúnaðarafurða, er heimilt að bæta minniháttaraðstoð sem veitt er í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1408/2013 við minniháttaraðstoð við frumframleiðslu fisk- og lagareldisafurða í samræmi við þessa reglugerð upp að viðeigandi efri mörkum sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, að því tilskildu að viðkomandi aðildarríki tryggji með viðeigandi hætti, s.s. með aðskilnaði starfseminnar eða með því að skilja kostnaðinn frá, að frumframleiðsla landbúnaðarafurða njóti ekki góðs af minniháttaraðstoðinni sem veitt er í samræmi við þessa reglugerð.“

6) Ákvæðum 6. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Hyggist aðildarríki veita fyrirtæki minniháttaraðstoð í samræmi við þessa reglugerð skal það tilkynna fyrirtækinu skriflega eða á rafrænu formi um fyrirhugaða fjárhæð aðstoðarinnar, gefna upp sem vergt styrkígildi, og um það í hverju minniháttaraðstoðin er fölgín ásamt því að vísa með skýrum hætti í þessa reglugerð og tilgreina titil hennar og tilvísun í birtingu hennar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins. Sé minniháttaraðstoð veitt í samræmi við þessa reglugerð til ólíkra fyrirtækja á grundvelli aðstoðarkerfis og mismunandi fjárhæðir stakrar aðstoðar eru veittar þessum fyrirtækjum samkvæmt aðstoðarkerfinu, geta hlutaðeigandi aðildarríki kosið að uppfylla þessa skyldu með því að tilkynna fyrirtækjunum um fasta fjárhæð sem samsvarar þeirri hámarksfjárhæð aðstoðar sem hægt er að veita samkvæmt aðstoðarkerfinu. Nota skal föstu fjárhæðina til að ákvarða hvort viðeigandi efri mörkum minniháttaraðstoðarinnar sé náð og að ekki sé farið yfir landsbundna þakið sem sett er fram í viðaukanum. Áður en aðstoðin er veitt skal aðildarríkið fá yfirlýsingu hjá viðkomandi fyrirtæki, skriflega eða á rafrænu formi, um alla aðra minniháttaraðstoð sem það hefur fengið samkvæmt þessari reglugerð eða öðrum reglugerðum um minniháttaraðstoð á tveimur næstliðnum reikningsárum og yfirstandandi reikningsári.“

b) Eftirfarandi annarri undirgrein er bætt við 2. mgr.:

„Veiti aðildarríki aðstoð í samræmi við 2. mgr. a í 3. gr. skal það hafa yfir að ráða miðlægri skrá yfir minniháttaraðstoð sem í eru tæmandi upplýsingar um alla minniháttaraðstoð sem yfirvöld í því aðildarríki hafa veitt. Frá þeim tíma sem skráin nær yfir tímabil sem tekur til þriggja reikningsára fellur 1. mgr. úr gildi.“

c) Í stað 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„3. Aðildarríki skal ekki veita nýja minniháttaraðstoð í samræmi við þessa reglugerð nema hafa gengið úr skugga um að það leiði ekki til þess að heildarfjárhæð minniháttaraðstoðar, sem hlutaðeigandi fyrirtæki hefur fengið, fari yfir viðeigandi efri mörk minniháttaraðstoðar, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. og 2. mgr. a í 3. gr., og landsbundna þakið, sem sett er fram í viðaukanum, og að öll skilyrði sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð séu uppfyllt.“

7) Í stað annarrar málsgreinar 8. gr. kemur eftirfarandi:

„Hún gildir til 31. desember 2029.“

8) Í stað viðaukans komi textinn í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) nr. 1407/2013

Reglugerð (ESB) nr. 1407/2013 er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum 1. gr. er breytt sem hér segir:

a) Ákvæðum 1. mgr. er breytt sem hér segir:

i. Í stað a-liðar kemur eftirfarandi:

„a) aðstoð, sem veitt er fyrirtækjum sem starfa við frumframleiðslu fisk- og lagareldisafurða,“.

ii. Eftirfarandi aa-lið er bætt við:

„aa) aðstoð sem veitt er fyrirtækjum sem starfa að vinnslu og markaðssetningu fisk- og lagareldisafurða, þegar fjárhæð aðstoðar er ákveðin á grundvelli verðs eða magns afurða sem keyptar eru eða settar á markað,“.

b) Í stað 2. mgr. kemur eftirfarandi:

„2. Starfi fyrirtæki í atvinnugreinunum sem um getur í a-, aa-, b- eða c-lið 1. mgr. og jafnframt í einni eða fleiri greinum eða hefur með höndum aðra starfsemi sem fellur undir gildissvið þessarar reglugerðar gildir þessi reglugerð um aðstoð sem veitt er í tengslum við síðarnefndu greinarnar eða starfsemina, að því tilskildu að viðkomandi aðildarríki tryggi, með viðeigandi hætti, s.s. með aðskilnaði starfseminnar eða með því að skilja kostnaðinn frá, að starfsemin í atvinnugreinunum sem eru undanskildar gildissviði þessarar reglugerðar njóti ekki góðs af minniháttaraðstoðinni sem veitt er í samræmi við þessa reglugerð.“

2) Ákvæðum 1. mgr. 2. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað a-liðar kemur eftirfarandi:

„a) „landbúnaðarafurðir“: afurðir, sem eru tilgreindar í I. viðauka við sáttmálann, að undanskildum fisk- og lagareldisafurðum sem falla undir reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1379/2013 (*),

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1379/2013 frá 11. desember 2013 um sameiginlegt markaðskerfi fyrir fisk- og lagareldisafurðir, um breytingu á reglugerðum ráðsins (EB) nr. 1184/2006 og (EB) nr. 1224/2009 og um niðurfellingu reglugerðar ráðsins (EB) nr. 104/2000 (Stjtið. ESB L 354, 28.12.2013, bls. 1).“

b) Eftirfarandi d-, e- og f-lið er bætt við:

„d) „fisk- og lagareldisafurðir“: afurðir sem eru skilgreindar í a- og b-lið 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1379/2013,

e) „frumframleiðsla fisk- og lagareldisafurða“: öll starfsemi sem tengist veiðum, eldi eða ræktun lagarlífvera, svo og starfsemi í eldi eða um borð sem er nauðsynleg fyrir undirbúning dýra eða plantna fyrir fyrstu sölu, þ.m.t. skurður, flökun eða frysting, og fyrsta sala til endurseljenda eða vinnsluaðila,

f) „vinnsla og markaðssetning fisk- og lagareldisafurða“: öll starfsemi, þ.m.t. meðhöndlun, meðferð og umbreyting, sem framkvæmd er eftir löndun – eða uppskeru þegar um er að ræða lagareldi – sem leiðir af sér unna afurð, svo og dreifing hennar.“

3. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) nr. 1408/2013

Reglugerð (ESB) nr. 1408/2013 er breytt sem hér segir:

1) Í stað 3. mgr. 1. gr. kemur eftirfarandi:

„3. Starfi fyrirtæki við frumframleiðslu landbúnaðarafurða og jafnframt við frumframleiðslu fisk- og lagareldisafurða skal reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 717/2014 (*) gilda um aðstoð sem veitt er í tengslum við síðarnefndu greinina, að því tilskildu að viðkomandi aðildarríki tryggi með viðeigandi hætti, s.s. með aðskilnaði starfseminnar eða með því að skilja kostnaðinn frá, að frumframleiðsla landbúnaðarafurða njóti ekki góðs af minniháttaraðstoðinni sem veitt er í samræmi við þessa reglugerð.

(*) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 717/2014 frá 27. júní 2014 um beitingu 107. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gagnvart minniháttaraðstoð í sjávarútvegs- og lagareldisgeiranum (Stjtið. ESB L 190, 28.6.2014, bls. 45).“

2) Í stað 1. mgr. 2. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „landbúnaðarafurðir“: afurðir, sem eru tilgreindar í I. viðauka við sáttmálann, að undanskildum fisk- og lagareldisafurðum sem falla undir reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1379/2013 (*),

b) „frumframleiðsla fisk- og lagareldisafurða“: öll starfsemi sem tengist veiðum, eldi eða ræktun lagarlífvera, svo og starfsemi í eldi eða um borð sem er nauðsynleg fyrir undirbúning dýra eða plantna fyrir fyrstu sölu, þ.m.t. skurður, flökun eða frysting, og fyrsta sala til endurseljenda eða vinnsluaðila.

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1379/2013 frá 11. desember 2013 um sameiginlegt markaðskerfi fyrir fisk- og lagareldisafurðir, um breytingu á reglugerðum ráðsins (EB) nr. 1184/2006 og (EB) nr. 1224/2009 og um niðurfellingu reglugerðar ráðsins (EB) nr. 104/2000 (Stjtið. ESB L 354, 28.12.2013, bls. 1).“

3) Í stað 2. mgr. 5. gr. kemur eftirfarandi:

„2. Starfi fyrirtæki við frumframleiðslu landbúnaðarafurða og jafnframt við frumframleiðslu fisk- og lagareldisafurða er heimilt að bæta minniháttaraðstoð sem veitt er vegna starfsemi á sviði landbúnaðarframleiðslu, í samræmi við þessa reglugerð, við minniháttaraðstoð sem veitt er vegna starfsemi í síðarnefndu greininni í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 717/2014 upp að viðeigandi efri mörkum sem mælt er fyrir um í þeirri reglugerð, að því tilskildu að viðkomandi aðildarríki tryggi með viðeigandi hætti, s.s. með aðskilnaði starfseminnar eða með því að skilja kostnaðinn frá, að frumframleiðsla landbúnaðarafurða njóti ekki góðs af minniháttaraðstoðinni sem veitt er í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 717/2014.“

4) Í stað 1. mgr. 6. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Hyggist aðildarríki veita fyrirtæki minniháttaraðstoð í samræmi við þessa reglugerð skal það tilkynna fyrirtækinu skriflega eða rafrænt um fyrirhugaða fjárhæð aðstoðarinnar, gefna upp sem vergt styrkigildi og um það í hverju minniháttaraðstoðin er fölginn ásamt því að vísa með skýrum hætti í þessa reglugerð og tilgreina titil hennar og tilvísun í birtingu hennar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins. Sé minniháttaraðstoð veitt í samræmi við þessa reglugerð til ólíkra fyrirtækja á grundvelli aðstoðarkerfis og mismunandi fjárhæðir stakrar aðstoðar eru veittar þessum fyrirtækjum samkvæmt aðstoðarkerfinu, geta hlutaðeigandi aðildarríki kosið að uppfylla þessa skyldu með því að tilkynna fyrirtækjunum um fasta fjárhæð sem samsvarar þeirri hámarksfjárhæð aðstoðar sem hægt er að veita samkvæmt aðstoðarkerfinu. Í slíkum tilvikum skal nota föstu fjárhæðina til að ákvarða hvort viðeigandi efri mörkum minniháttaraðstoðarinnar sé náð og að ekki sé farið yfir viðeigandi landsbundið þak og atvinnugreinatengt þak. Áður en aðstoðin er veitt skal aðildarríkið fá yfirlýsingu hjá viðkomandi fyrirtæki, skriflega eða á rafrænu formi, um alla aðra minniháttaraðstoð sem það hefur fengið samkvæmt þessari reglugerð eða öðrum reglugerðum um minniháttaraðstoð á tveimur næstliðnum reikningsárum og yfirstandandi reikningsári.“

4. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) nr. 360/2012

Reglugerð (ESB) nr. 360/2012 er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum 2. mgr. 1. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað a-liðar kemur eftirfarandi:

„a) aðstoð, sem veitt er fyrirtækjum sem starfa við frumframleiðslu fisk- og lagareldisafurða,“.

b) Eftirfarandi aa-lið er bætt við:

„aa) aðstoð sem veitt er fyrirtækjum sem starfa við vinnslu og markaðssetningu fisk- og lagareldisafurða, þegar fjárhæð aðstoðar er ákveðin á grundvelli verðs eða magns afurða sem keyptar eru eða settar á markað,“.

c) Í stað annarrar undirgreinar kemur eftirfarandi:

„Starfi fyrirtæki í atvinnugreinunum sem um getur í a-, aa- b-, c- eða g-lið fyrstu undirgreinar og einnig í atvinnugreinum, sem eru ekki undanskildar gildissviði þessarar reglugerðar, gildir þessi reglugerð eingöngu um aðstoð sem er veitt í tengslum við þessar aðrar greinar eða starfsemi, að því tilskildu að aðildarríki tryggi með viðeigandi hætti, s.s. með aðskilnaði starfseminnar eða með því að skilja kostnaðinn frá, að starfsemin í undanskildu greinunum njóti ekki góðs af minniháttaraðstoðinni sem er veitt samkvæmt þessari reglugerð.“

2) Ákvæðum 3. mgr. 1. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað a-liðar kemur eftirfarandi:

„a) „landbúnaðarafurðir“: afurðir sem eru tilgreindar í I. viðauka við sáttmálann, að undanskildum fisk- og lagareldisafurðum“.

b) Eftirfarandi d-, e- og f-lið er bætt við:

„d) „fisk- og lagareldisafurðir“: afurðir sem eru skilgreindar í a- og b-lið 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1379/2013 (*),

- e) „frumframleiðsla fisk- og lagareldisafurða“: öll starfsemi sem tengist veiðum, eldi eða ræktun lagarlífvera, svo og starfsemi í eldi eða um borð sem er nauðsynleg fyrir undirbúning dýra eða plantna fyrir fyrstu sölu, þ.m.t. skurður, flökun eða frysting, og fyrsta sala til endurseljenda eða vinnsluaðila,
- f) „vinnsla og markaðssetning fisk- og lagareldisafurða“: öll starfsemi, þ.m.t. meðhöndlun, meðferð og umbreyting, sem framkvæmd er eftir löndun – eða uppskeru þegar um er að ræða lagareldi – sem leiðir af sér unna afurð, svo og dreifing hennar.

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1379/2013 frá 11. desember 2013 um sameiginlegt markaðskerfi fyrir fisk- og lagareldisafurðir, um breytingu á reglugerðum ráðsins (EB) nr. 1184/2006 og (EB) nr. 1224/2009 og um niðurfellingu reglugerðar ráðsins (EB) nr. 104/2000 (Stjtið. ESB L 354, 2812.2013, bls. 1).“

5. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 4. október 2023.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

VIDAUKI

Landsbundið þak sem um getur í 3. mgr. 3. gr.

(evrur)

Aðildarríki	Uppsafnaðar hámarksfjárhæðir minniháttaraðstoðar sem hvert aðildarríki veitir fyrirtækjum sem starfa við frumframleiðslu fisk- og lagareldisafurða ⁽¹⁾
Belgía	4 496 000
Búlgaría	760 118
Tékkland	1 208 000
Danmörk	20 688 000
Þýskaland	22 208 000
Eistland	1 572 000
Írland	11 969 529
Grikkland	25 343 906
Spánn	66 336 000
Frakkland	56 551 178
Króatía	6 372 370
Ítalía	38 524 000
Kýpur	1 324 372
Lettland	1 780 000
Litáen	3 328 000
Lúxemborg	0
Ungverjaland	846 353
Malta	4 234 963
Holland	13 633 923
Austurríki	613 703
Pólland	16 532 000
Portúgal	11 786 313
Rúmenía	1 443 731
Slóvenía	396 000
Slóvakía	344 000
Finnland	3 149 148
Svíþjóð	7 544 000
Sameinaða konungsríkið Stóra-Bretland og Norður-Írland að því er varðar Norður-Írland	1 206 336

⁽¹⁾ Uppsafnaðar hámarksfjárhæðir minniháttaraðstoðar byggjast á þriggja ára meðaltali ársveltu af veiðum og lagareldisstarfsemi í hverju aðildarríki, sem fæst með því að undanskilja hæstu og lægstu færslurnar á fimm ára tímabilinu frá 2014–2018. Til að tryggja samfellu í skipulagningu og dreifingu minniháttaraðstoðar við frumframleiðslu fisk- og lagareldisafurða og nægilegt sviðgrúm til aðgerða fyrir öll aðildarríkin telur framkvæmdastjórnin að ekkert aðildarríki ætti að tapa meira en 60% af uppsöfnuðu hámarksfjárhæðinni sem áður var komið á með þessari reglugerð.